

# Bijbels perspectief

## DE WARE ZIN VAN ONS ZIJN

### Studie

#### VAN GENESIS tot en met OPENBARING

##### STUDIE 14

##### Bouwen op het fundament: stoelendans en smidse

##### Intro

'De wedloop lopen' (**Hebr. 12:1** en **2 Tim. 4:7**), 'heiligen'/'heiliging' (**1 Thess. 4:3** en **1 Petr. 3:13**), 'gereedmaken' (**Openb. 19:7,8**) zijn, zoals we zagen, begrippen die het inhoudelijke van 'bouwen op het fundament' aangeven en alles te maken hebben met de geestelijke groei - het opgroeien tot geestelijke volwassenheid, het opgroeien van 'kind' tot 'zoon'. Dit laatste is direct verbonden aan Gods doel met de mens: de Bruiloft van het Lam (**Openb. 19:6 e.v.**). Hoewel de verlossing als zodanig 'genade' is - je ontvangt het om niet, geldt met betrekking tot het einddoel (dat ook samen te vatten is met het al eerder gebruikte begrip 'beërven') dat dit concitioneel is. Het voorwaardelijke ervan wordt niet alleen bepaald door het wel of niet 'bouwen', maar ook van het hoe en waarmee (vgl. met name **1 Cor. 3:12,13**). We zien dit voorwaardelijke (conditionele) onder meer weergegeven in de terugkerende (slot)woorden aan de zeven gemeenten in **Openbaring 2 en 3**, zie respectievelijk: **Openb. 2:7b, 11b, 17b, 26-28, 3:5, 12 en 21** beginnend met 'wie overwint'. Wie overwint wordt 'waardig gekeurd' (zie b.v. **2 Thess. 1:5 en 11**). We zagen aan het slot van de vorige studie dat de weg omhoog (naar het doel) eng en smal is (**Matt. 7:14**). Niet voor niets dat de Bijbel in **Lucas 24:13** aangeeft dat ingaan, beërven, strijd vraagt. Hoe voor zich spreken hier de volgende tekstplaatsen **Efeze 5:5** en **Galaten 5:19-21**! Zoals gezegd, het gaat bij en in het bouwen met het oog op het einddoel om een uiteindelijk een 'waardig gekeurd' worden (**2 Thess. 1:5 en 11**). Het begrip 'waardig' komt in relatie tot het praktisch christen zijn dan ook meermalen voor, zie b.v. **Luc. 20:34, Ef. 4:1, 1 Thess. 2:11,12, Filip. 1:27, Col. 1:9-14, Openb. 3:4**. Dit brengt bij het volgende:

##### Stoelendans?

Hoe serieus de christen omgaat met de opdracht 'waardig' te handelen en wandelen - zijn christen-zijn daadwerkelijk gestalte te geven - is dus alles bepalend bij het bouwen



op het fundament. Hebt u wel eens gehoord van het stoelendansschema? Dat schema ziet er als volgt uit:



Naast de niet christen (**A**) blijkt er in de praktijk (helaas) sprake te zijn van twee 'soorten' van christenen. De naamchristen (**B**) en de christen die het christen zijn serieus neemt (**C**) en wil leven overeenkomstig Gods Woord en zich stelt onder de absolute leiding van Gods Heilige Geest. De niet christen, die het geloven en alles wat daarmee samenhangt onzin vindt dan wel van geen waarde in en voor zijn leven, wordt binnen de Bijbel gezien als iemand die geen oog heeft voor *het geestelijke* en wordt daarom als *ongeestelijk* aangemerkt (**1 Cor. 2:14**). Zijn doen en laten wordt door eigen inzichten bepaald - zijn IK, de ziel - en hij houdt zeker geen rekening met God (het goddelijke) in dat doen en laten. We zien in de tekening bij **A** twee pijlen, de pijl die naar boven wijst, is voorzien van een **x**, aangevend dat **A** met God niet rekend ten aanzien van de tweede pijl, die het doen en laten in het hier en nu aangeeft. **A** gaat alleen of voornamelijk af op wat hij waarneemt, hij houdt alleen rekening met het 'zichtbare' op basis van eigen interpretatie(s). Deze manier van leven wordt naast 'ongeestelijk' ook wel 'ziels' genoemd, soms zelfs 'lichamelijk'. Het laatste geldt wanneer deze mens zich (deels of geheel) laat leiden door drift en instinct. Figuur **B** noemt zich christen. Hij erkent God en het goddelijke, maar in zijn handel en wandel gaat hij niet allereerst en van harte te rade bij God maar bij zichzelf, zijn IK. De ziel (het IK) domineert bij **B**. Hoewel hij in handel en wandel niet veel verschilt met figuur **A** en dan ook op diens stoel lijkt te zitten, vraagt hij mogelijk wel een zegen over zijn gemaakte keuzes en zal zich in eerste instantie niet laten leiden door drift en instinct. Maar omdat hij vanuit de ziel acteert, bestaat de kans daartoe wel degelijk. De Bijbel spreekt ten aanzien van dit soort christen ook over 'vleselijk' (zie b.v. **1 Cor. 3:1 e.v.**, **Col. 2:18**). Bij **B** zien we een pijl naar boven wijzen, aangevend dat **B** zeker gelooft in God (en het goddelijke) en Deze zelfs betreft in zijn doen en laten, maar dan wel achteraf, dat wil zeggen Hem vraagt het op eigen inzichten berustende doen en laten te willen zegenen. Figuur **C** is degene die zich niet alleen christen noemt, maar het in de praktijk van het leven ook verlangt te zijn. **C** richt zich volkomen op God en handelt vanuit het 'Paulinische principe' weergegeven in diens vraag 'Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal' (**Hand. 9:6** statenvert.). Bij **C** wijst allereerst de pijl naar boven, zijn volkomen van God afhankelijk zijn aangevend, en vandaaruit wijst een pijl naar beneden, aangevend dat hij vanuit God wil handelen en wandelen. C laat zich

leiden door Gods Geest - zijn geest hecht aan de Here (**1 Cor. 6:17**). Oudtestamentisch wordt dit weergegeven in het moment dat Abram en Lot besluiten uiteen te gaan (**Gen. 13**). Beiden, vertelt de geschiedenis, 'slaan hun ogen op' maar toch is er een duidelijk inhoudelijk verschil in dat 'opslaan van de ogen'. **Genesis 3:10** laat zien dat het opslaan van de ogen door Lot inhoudt, dat hij ziet naar wat voor ogen is. Terwijl Abram zich volkomen richtte op God (zie **vers 14**). Hij zag al direkt af van zichzelf door aan Lot de keuze te geven. Abram zal zeker al wel gezien hebben welk deel het beste was! Lot kende God, hij kwelde zelfs, zegt Petrus (die hem zelfs 'rechtvaardig' noemt - dat waarschijnlijk in vergelijking met de omgeving waarin hij woonde), zijn rechtvaardige ziel (**2 Petr. 2:8**). Lot richtte zich niet eerst bij het kiezen op God maar zag aan wat voor ogen was en als zodanig zat hij op stoel **B**, terwijl Abram direkt gaat zitten op stoel **C**. Lot is hier, zou je kunnen zeggen, het prototype van de christen die aan 'stoelendans' doet. Hij handelt en wandelt én vanuit zijn ziel (stoel **B**) én hij kwelt zijn rechtvaardige ziel wanneer hij ethisch onrecht ziet en dan dus zit op op stoel **C** blijkt te zitten (hoe betrekkelijk dat zitten op stoel **C** bij hem is, blijkt op het moment dat beschreven wordt in **Genesis 19:8** en dat terwijl de engelen van God binnen zijn deur zijn!).



De grote vraag in het raam van 'bouwen op het fundament' is, of stoel **B** door de christen niet juist vermeden dient te worden - op welke stoel zit ik? Raken we hier niet het probleem dat wordt aangekaart in **Openbaring 3:14 e.v.** waar de gemeente van Laodicea wordt verweten dat ze koud noch warm is, maar lauw? Hoe pijnlijk - maar blijkt menig christen zich bijvoorbeeld als het gaat om ethische kwesties als waar Lot mee werd geconfronteerd niet dan zelfs eerder te kiezen voor stoel **B** dan **C**? Het kiezen voor stoel **C** in een ethische problematiek als deze wordt dan zelfs als liefdeloos beschreven (inhoeverre raken we hier het probleem van de eindtijd omschreven door Paulus in **Romeinen 1:32** het slot daarvan). Als het gaat om 'bouwen op het fundament', dan blijkt het kiezen van de juiste stoel maar wat van belang! Hoe voor zich sprekend is hier de geschiedenis van Elia op de Karmel waar hij oproept niet langer mank te gaan aan beide zijden (**1 Kon. 18:21**), ofwel, doe niet langer aan geestelijke stoelendans! Het kiezen van stoel **C** heeft onherroepelijk consequenties, kan en zal 'lijden' inhouden. Het leven is dan ook voor de christen Gods smidse.

### De smederij van God

Bouwen op het fundament houdt in, dat Jezus Christus al meer in en door ons leven zichtbaar wordt = wij zijn gestalte aannemen. Zoals Paulus aangeeft ten aanzien van zijn eigen leven dat het God behaagd heeft zijn Zoon in hem te openbaren (**Gal. 1:15,16**). Dat dit ook de bedoeling voor ons leven is, mag blijken uit de woorden van **2 Corinthiërs 3:18** dat zegt: *En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is.* Het veranderen naar het beeld van Gods Zoon vraagt een afzien van je IK (dus niet stoel A en B, maar stoel C!) en dat kan uiterst pijnlijk zijn. Het leven maakt ons klaar voor de toekomst die God voor en met ons in relatie tot Christus voor ogen heeft - zijn plan van voor de grondlegging der wereld. Wat





we hier zijn, is bepalend voor wat we straks zullen zijn. Wij zijn ieder voor zich als christen levende stenen (**1 Petr. 2:5**) bedoeld voor Gods huis. Deze stenen moeten pasklaar worden gemaakt om zo goed ineens te sluiten (**Ef. 2:21**) - zegt Gods Woord niet dat wij Gods bouwwerk zijn (**1 Cor. 3:9**)? Israël werd na de uittocht uit Egypte de woestijn ingeleid om niets minder dan beproefd te worden, om zo geschikt gemaakt te worden voor het beloofde land (**Deut. 8:2**). God bracht aan het licht wat er in hen leefde. Wat hen overkwam, zegt Paulus, was en is ons ten voorbeeld (**1 Cor. 10:11**). Ook de stenen voor de tempel werden buiten Jeruzalem geklopt in de groeve - geen hamer of beitels of enig ijzeren gereedschap werd gehoord bij het bouwen van het huis (**1 Kon. 6:7**). Het pasklaar gemaakt worden (het volmaakt doen zijn in Christus **Col. 1:28b**) doet pijn. Alleen wat pasklaar is valt onder waardig. God spreekt in zijn Woord eerlijk over een deel hebben aan het lijden (van Christus - het kruis in ons leven, het per dag je kruis opnemen) om zó overvloedig deel te kunnen hebben aan de verheerlijking (**Rom. 8:17, 2 Cor. 1:5** - zie ook **Hand. 14:22**). Opgemerkt moet worden dat het aspect van lijden allerm minst inhoudt dat we het lijden voor onszelf moeten zoeken. Consequent christen zijn in het leven van alle dag is voldoende. Wel is het goed te benadrukken dat geloven, het volgen van Jezus Christus, het drukken van zijn voetstappen kost - berekenen we daarom de kosten goed (**Luc. 14:28** - hoe nadrukkelijk wordt vooraf aan dit vers het kruisdragen door Jezus zelf onderstreept). Duidelijk mag en moet zijn dat het leven *de smederij van God voor de eeuwigheid* is. Nodig om deel te kunnen hebben aan de verheerlijking (het deel hebben aan Gods plan met de mens) is trouw en standvastigheid - een duidelijk gedeelte hierbij is **Hebreeën 12:1-29**.



#### **Ter afsluiting enkele vragen naar aanleiding van het voorgaande**

1. Doet u wel eens aan 'geestelijke stoelendans'?
2. Durft u hier eerlijk enkele persoonlijke voorbeelden te noemen?
3. Welke plek neemt volgens u bij het innemen van stoel C Gods Woord in?
4. Wat betekent dit (zie vraag 3) in de huidige zelfs ook binnen evangelische kring spelende ethische kwesties?
5. In hoeverre kan het kiezen voor stoel C lijden betekenen volgens u?
6. Is onze situatie/positie te vergelijken met die van Israël?
7. Waarmee zou je de bevrijding van Israël uit Egypte kunnen vergelijken?
8. Waartoe werden ze uit Egypte bevrijd?
9. Langs welke weg bereikten zij Gods doel met hen?
10. Hoe ervoeren ze die weg (vergelijk bijvoorbeeld Ex. 16:3, 17:3 en Num. 11:5)?
11. Waar begon de onvrede veelal (zie Num. 11:4) - is dat herkenbaar?
12. Kunt u zichzelf terugzien in de weg van Israël?

In de volgende studies willen we in het kader van 'bouwen op het fundament' bij enkele belangrijke zaken stilstaan: de doop, de Heilige Geest en heiliging als werkwoord.

Voor vragen of reacties wordt verwezen naar de mogelijkheid tot contact zoals aangegeven op de site.